

Četnici spremaju ubistvo
članove štaba Manjačkog
Bataljona.

ABK 209-013-186

OVC JE BILLO 20. MARTA 1942. god.

Gajić (Teše) Gojko hroničar,

I Z J A V I

Odmah poslije četničke konferencije koju su četnici održali u selu Zelenjci pod rukovođstvom Marčetića Vukašina, četnici su bili spremni na sve da bi što prije potpuno likvidirali partizanski pokret na Manjači. Počeli ostalog, oni su riješili da likvidiraju članove štaba Manjačkog Oдреда koji se je tada nalazio u bivšoj žandarmerijskoj stanici u Kolima. Marčetić Vukašin bio je spremio jednu patrolu od boraca manjačkog odreда, koja je bile sastavljena od njih šetorice a bili su potpuno privrženi četnicima. Ove patrole izgovarala se je da je došla do štaba Oдреда po nekom zaletku a nije nikad javno rekla sa kakav je bio cilj nenok dozaške do štaba. Vođa ove patrole, tajno je saopštio jednom borcu iz zaštitnice bataljona, pravu istinu i namjeru sa kakvom su ovde došli, a to je da se imaju da likvidiraju svi članovi štaba Manjačkog Oдреда, jer je tako naredio Marčetić Vukašin. Ovaj borec iz zaštitnice štaba, energično se je suprotstavio izvršenju ovog četničkog plana, i ova je patrola tražila oslanac kod nekoga drugog iz zaštitnice, a međuvremenu već mi je došao ovaj koji je bio se suprotstavio vođi patrole i na brzu ruku mi saopštio namjeru ove patrole. Kod zaštitnice štaba nije bilo nego dva tri borca, a patrola već je počela da vreba zgođu kako će izvršiti svoj zašetak koji im je postavio Marčetić.

Ja sam na brzu ruku ovo saopštio Milanu Brankoviću i Mitru Smiljanoviću (Prvi komandant ~~na~~ a drugi načelnik Manjačkog Oдреда.) Oba su svatila ozbiljnost opasnosti koja nam prijati, te smo na

brzu ruku sva trojica se opremili uzevši oružje i uđaljili se od mjesta štaše kroz maglu koja je tada bila se spustila i bila gusta, tako da ova patrola nije ni znala kojim smo pravcem krenili. Mi smo se uputili prema selu Rekavici a u putu nas je stigao jedan naš kurir koji nam je saopštio da jedna veća grupa četnika kreće iz Šljivna ka štabu bataljona u Kola. Tek tada smo svatili opasnost koja nam je prijetila, i na prijedlog Milana Brankovića uputili smo se našoj jednoj četi u zaseok Ruišta, selo Rekavice, smatrajući -kako je tada govorio Branković- da je ta četa jedna od najboljih četa i privrženijih pokretu.

Tamo gde je bila smjestita četa, stigli smo u samu noć. Čim smo stigli odmah smo osjetili da nešto ni u ovoj četi nije u redu, tim više što komandir čete Mišić Jovo nije bio sa četom nego je bio u drugoj nekoj kući malo uđaljeno od same čete. Milan Branković kao komandant Očreda poslao je jednog borca do Mišića se dođjek u četv a Mišić je odgovorio da dođe njemu Branković ako mu treba. Viđio sam da jedan vođnik ove čete Mirko Anđić usiljeno se trudi da nas ubijeti da nam je ovde sigurno i bezbjedno, dajući nam bogatu večeru i čista rakije koju smo mi izbjegavali da pijemo. Za vrijeme večere, najednput se uskomeša porodica čija je bila kuća a nestade is prostorije skoro svi koji su tu bili. Na jedan put počese da prašte napolju puške i uzvici "Pređaj se". U to vrijeme sam uspio da ugasim svetiljku u prostoriji zgrabio karabio i u mrak pun magle, izišao, skotrlje se preko nekakvog plota, i pukim slučajem našao sam se sa Brankovićem sa koji sam te noći pođ vrlo teškim okolnostima prešli rijeku Vrras na mostu u Karanovcu gde je bila naša straža. Sjutradan nas je tamo našao i Smiljanić koji je također sretno prošao da se je sakrio od četnika u onoj opštoj grušvi.

BANJA LUKA
15. januara 1963. godine

(Gojko Gajić)

Gojko Gajić
.....

DA JE PREDNJU IZJAVU DAO I SVOJERUČNO JE
POTPISAO GAJIĆ GOJKO,

T V R D I :
Paula Jese